

Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce. (Ž 139, 23)

Milý mladý priateľ, priateľka,
často sa skúmame a máme pocit, že vieme o sebe všetko. Hlavne to, akí sme hrozní, alebo i to, čo všetko by sme chceli mať a akí byť, aby sme boli aspoň takí dobrí ako tí okolo nás alebo dokonca lepší. **Túžime byť jedineční.** Aspoň v niečom perfektnejší ako tí ostatní. Alebo nemáš občas ten pocit?

Verím, že nie je jednoduché objaviť jedinečnosť seba samého. Každý z nás mal s tým v tvojom veku problém a nehovorím, že my sme už teraz za vodou. Je to trochu lepšie, ale stále sa snažíme objaviť čosi „spešl“, „in“, „trendy“, „kúl“, „waa“ . Stále znie v nás, a isto aj v tebe, otázka: **Čo môžem dať tým ostatným? V čom by ma mohli potrebovať? V čom by si ma mohli všimnúť? Čo môžem ja dokázať a v čom spraviť diery do sveta?**

Všetci vieme, aj ty, aj ja, že jedinečnosť ohuruje, otáča hlavy, vzbudzuje pozornosť, prichádza úžas. Je to niečo nezvyčajné, iné. A práve dnes je to veľmi moderné. No keď tak uvažujem, nie všetka jedinečnosť vzbudzuje skutočnú úctu a reálny obdiv. Nie každá jedinečnosť pohýna k pohybu, k nasledovaniu. Ako to myslím? Jedinečnosť nesie v sebe mnoho odtienkov, cez ktoré môže byť správne alebo nesprávne pochopená. A tak ju môžeme hľadať a nachádzať rôznymi spôsobmi.

Jednou cestou je byť iný za každú cenu, byť výstredný a šokovať. Byť iný, aby si ma všetci navždy pamätali. Robiť to, čo nikto nerobí. Často tak ideme do extrémov, až ku konaniu zla a kriminality. Ďalšou cestou je (niekedy i výstredne) robiť to, čo robia všetci, alebo to, čo ako ideál predstavujú médiá. Toľko investujeme do tých správnych šiat, make up-u, štylizujeme sa do určitej pózy správania, teda „odkukávame“ ako to (všetko) robia iní a čo na iných zaberá. Napodobňujeme ako diví. Potom máme všetci rovnaké účesy, nohavice, tričká, okuliare, sukne, výstrihy a prestrihy. Až sme z toho prestrihnutí a nevieme, kto sme.

Prečo musíme stále „odkukávať“ alebo robiť veci inak ako druhí? Ved' Boh nás stvoril ako jedinečných! My sme iní ako ostatní, my sme unikátni. Alebo nemáš ten pocit? Keď pozriem na svoje telo, brucho, tvar i tvár, povahu, city a všetko, ako je to dané spolu v jednom MNE, tak je to jedinečné. Nevidel som nikoho takého. Niekedy sa cítim ako hranatý, nemotorný, šedý kameň, ktorý sa valí týmto životom. Nie vždy je to ľahké, ale cítim, že iba takýto môžem zapadnúť do môjho miesta v mozaike. Iba keď to budem ja. Keď sa nebudem chcieť prefarbiť na inak, alebo tváriť sa inak. Iba čistý a nefalšovaný ja, Andrej, a ty ... môžeme vytvoriť spolu jedinečnú Božiu mozaiku. Iba ak budeme sami sebou a zároveň Jeho, ktorý nás stále viac očisťuje, aby sme boli sami sebou, ako o tom hovorí svätý Ján Pavol II., aby sme sa stávali čoraz viac človekom. Teším sa na to.

Ak so mnou súhlasíš, tak **skutočne jedineční sme vtedy, ak sa snažíme byť takí, akých nás Boh stvoril.** Vtedy sme krásni. Keď Adam uvidel Evu, zvolal: „Óóó, kosť!“ Užasol nad jej krásou. A podľa mňa aj Eva bola hotová z Adama, keď poznal všetky zvieratá a vedel, čo kde v raji je a ako sa to volá.

V našej rozdielnosti, inakosti, originalite je naša jedinečnosť. Z nej potom vyplýva aj moje i tvoje povolanie a poslanie. Nemôžu byť všetci chalani rovnakí ako ja, to by bola nuda, a potom by nemal kto robiť technické veci, nemal by kto žiť v rodine,

lebo by všetci boli kňazi. A ja nemôžem byť ako iní, lebo mám špecifické poslanie pre druhých. Rovnako aj ty si jedinečná, jedinečný a si tak nádherná, nádherný. Preto Ťa prosím, **buď sám sebou, objav sa**. Byť jedinečný iba podľa merítok sveta je málo a je to nebezpečné. **Boh je farebnejší**. On ti chce pomôcť objaviť tvoj vlastný odtieň, veď on skúma tvoje srdce (Ž 139,23). **On vie, prečo ťa stvoril, si v jeho mozaike nenahraditeľný**.

Verím, že často sme v tom všetkom obaja stratení. To preto, že **nevidíme čisto. Máme zakalený zrak, zakalené srdce**. A to kvôli tomu, čo prijímame do seba od iných, cez médiá, cez našu žiadostivosť, od Zlého. Preto nevidíme Boha a ani svoju jedinečnosť. Konáme, hovoríme a myslíme hriešne = pomýlene = nečisto (nie len v zmysle „šestky“ – 6. Božieho prikázania), z čoho máme zlú skúsenosť, a tak už neveríme v nič. **Ale keď sme čistí a priehľadní, sme nádherní, sme jedineční. Máme svetlo a sme svetlom pre iných**. A Boh prišiel preto, aby sme boli čistí a očisťuje nás od akejkoľvek nečistoty. Je toho plná Biblia! Pozri si to...

Krásne to vidieť i na živote svätej Jany z Arku, jednoduchom neučenom dievčati, ktoré Boh v 17-tich pozval robiť úplne nezvyčajné veci. Viest francúzsku armádu, urobiť z dauphina (šľachtický titul patriaci prvorodeným synom) kráľa, múdrosťou umlčovať svojich sudcov a až do konca žiť medzi toľkými mužmi čistý život panenstva, čo bolo nepredstaviteľné. A predsa, Boh to v nej a cez ňu vykonal. Ona si stále očisťovala srdce, počúvala jeho hlas v modlitbe, prijímala vo sviatostiach, išla za ním, hoci to bolo pre všetkých mimo toho, čo bolo vtedy zvykom, alebo čo vedeli pochopiť. A zachovalo sa nám množstvo svedectiev týkajúcich sa jej dobroty, jej odvahy a mimoriadnej čistoty, k čomu pozývala všetkých okolo. (Generálna audiencia Benedikta XVI.: Svätá Jana z Arku, 26. 1. 2011). Pre mňa je drahá 19-ročná Jana z Arku dodnes najkrajšou čistou vôňou Francúzska. Inšpirovala sa ňou aj svätá Tereza z Lisieux.

Rovnako o jedinečnosti možno hovoriť u mladej súčasnej blahoslavennej Chiary Luce Badanovej, ktorá, napriek svojej bolestnej rakovine a krátkemu životu, bola čistým svetlom pre celé svoje okolie. Jej stály úsmev a oči plné radosti boli nezabudnuteľné. Jej domovom bolo nebo. Hovorila: *„Teraz cítim, že som súčasťou nádherného Božieho plánu, ktorý sa mi kúsok po kúsku odkrýva. Za všetko vďačím Bohu... Ja nemôžem behať, ale chcela by som mladým priniesť fakľu ako na olympiáde, pretože život máme len jeden a oplatí sa ho žiť dobre.“*

Ako vidíš, **byť jedinečný znamená byť sám sebou, byť čistý, teda byť svätý. Prinášať tú našu jedinečnú čistú vôňu. Nepozerať na druhých, si originál, nie kópia**. Nebojme sa tomu spolu uveriť. Boh nás k tomu oboch pozýva. Začnime už dnes čítať a počúvať jeho Slovo, majme otvorené oči v situáciách, ktoré nás stretnú a žime to, čo vieme a dokážeme podľa Božieho vzoru. On nás potrebuje tu, teraz, hneď.

Ideme spolu na vec, lebo nám ide o **jedine – čnosť**. Už teraz sa na tvoju čistú jedinečnosť veľmi teším.

V modlitbe na Teba myslí
Tvoj otec Andrej Darmo